

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Τιμάται γρ. άργ. 2.

Τιμάται γρ. άργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 2 Φεβρουαρίου 1892.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεώρησις.—'Ηρώνας ὁ Μιμογράφος (κατὰ Θεόδωρον Ράϊναχ).—'Ιστορικὸν καὶ σημασία τῶν λέξεων «'Ελ-
λην, Ρωμαῖος, Γραικός» (κατὰ τὸν μεσαιῶνα). — 'Ελεγείον εἰς
Α. Ραγκαβῆν. — Ποικίλα. — 'Εκδρομὴ εἰς Σικελίαν (σημειώσεις
ἀνταποκριτῶν). — 'Ανὰ τὴν ἐπὶ τὰδε 'Ασίαν (ἐκ Παρισίων εἰς
Τραπεζοῦντα). — 'Η Δευτέρα Μήτηρ (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὴν μέριμναν τῶν σπουδαιότερων ἐν Εὐρώπῃ κύ-
κλων ἐπεσπάσαντο κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην αἱ ἐν
ταῖς πλείσταis τῶν εὐρωπαϊκῶν πρωτευουσῶν καταβυλ-
λόμεναι προσπάθειαι πρὸς τε εἰσαγωγὴν διαφόρων μεταρ-
ρυθμίσεων εἰς τὸν στρατὸν, ἀναγκαίων θεωρουμένων
ἐνεκα τῆς ἀμοιβαίας δυσπιστίας τῶν δυνάμεων καὶ τοῦ
φόβου μελλούσης συγκρούσεως, καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν
ἐν τοῖς μεθορίοις φρουρῶν. Γαλλία, Γερμανία, Ρωσία,
Αὐστρουγγαρία καὶ Ἰταλία ἀνθαμιλλῶνται ἐν τῇ ἀνα-
πτύξει τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων καὶ πᾶν καταβάλ-
λουσι σθένος ὅπως μὴ εὐρεθῶσιν ἀνέτοιμοι κατὰ τὴν κρί-
σιν ὥραν καὶ ὅπως ἀναπληρῶσιν πᾶσαν ἑλλειψιν
ἐν τῷ διοργανισμῷ τοῦ στρατοῦ, ἐν τῷ ἐξοπλισμῷ αὐ-
τοῦ, ἐν τοῖς ἐπιτηδείοις. Καὶ ἡ μὲν μεγάλη ἐν Εὐρώπῃ
δημοκρατία, ἀρκοῦντως μεριμνήσασα περὶ τῆς ἀνα-
πτύξεως τῶν κατὰ θάλασσαν δυνάμεων, τῆς διεξαγομέ-
νης ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ κ. Βαρβεῦ,
οὗ τὸ ὄνομα μεγάλῃν ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν ναυτικήν,
περὶ πλείστον νῦν ποιεῖται, μεθ' ὅλας τὰς εἰρηνικὰς
προθέσεις αὐτῆς, τὴν μεταρρύθμισιν τῶν κατὰ ἕξιν
δυνάμεων καὶ τὴν ὁχύρωσιν τῶν δυτικῶν αὐτῆς μεθο-
ρίων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανόνων τῆς νεωτέρας πολεμι-
κῆς τέχνης καὶ τῆς νεωτέρας μηχανικῆς, ἥτις ἀπὸ τοῦ
Κριμαϊκοῦ ἰδία πολέμου μεγάλας ἐποίησατο προόδους
διὰ τοῦ μεγίστου τῶν μηχανικῶν τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος
Τοτλέβεν, τοῦ γενναίου τούτου προμάχου τῆς Σεβα-
στοπόλεως καὶ τοῦ πορθητοῦ ἐπικαίρων θέσεων κατὰ
τοὺς τελευταίους πολέμους τῆς μεγάλης τοῦ Βορρᾶ δυνά-

μεως. Οὐδεὶς ἐν Εὐρώπῃ συνετὸς καὶ ἀμερόληπτος δύνα-
ται νὰ ψέξῃ τὴν Γαλλίαν ἐπὶ φιλοπολέμοις τάσεσιν, ἐπὶ
κατακτητικοῖς σχεδίοις παρὰ τὴν παράτασιν τοῦ διὰ τῆς
φραγκφουρτείου συνθήκης θεσπισθέντος καθεστώτος,
τοῦ δεινῶς πάντοτε τὴν καρδίαν θίγοντος παντὸς φιλο-
πάτριδος Γάλλου, βλέποντος τὰς ἀδελφὰς ἐπαρχίας ὑπὸ
τὸν γερμανικὸν ζυγόν· ἀλλ' αἱ ἐν Γερμανίᾳ διεξαγόμε-
ναι πολεμικαὶ παρασκευαί, αἱ ἐν Ἀλσατίᾳ καὶ Λοθα-
ργγίᾳ γινόμεναι στρατιωτικαὶ μεταθέσεις καὶ συγκεν-
τρώσεις τῶν σπουδαιότερων σωμάτων τοῦ γερμανικοῦ
στρατοῦ, αἱ σχεδιαζόμεναι νέαι δαπάναι διὰ τε τὸν
στρατὸν καὶ τὸ ναυτικὸν δικαίως ἀνησυχοῦσι τοὺς ἐν
Παρισίοις καὶ πιέξουσιν ὅπως μηδενὸς παραμελήσωσιν
ἐν τῇ παρακολουθίᾳ τῶν ἐν Γερμανίᾳ ἐπιτελουμέ-
νων στρατιωτικῶν προόδων, μηδὲ παρίδωσι τὰ ὑπὸ τῆς
ἀνάγκης τῆς τοῦ κράτους ἀμύνης ἐπιβαλλόμενα σοβαρὰ
καθήκοντα. Τοῦτο κάλλιστα καθορῶν ὁ πρωθυπουργὸς
καὶ ὑπουργὸς συνάμα τῶν στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας
ἐγνώ νὰ μὴ ὑπολειφθῇ ἡ πατρίς αὐτοῦ τῆς γείτονος
χώρας τὴν τε στρατιωτικὴν ἀνοργάνωσιν καὶ τὴν ἐνί-
σχυσιν τῶν παραμεθoriῶν φρουρῶν. Ὁ κ. Φρεσινὲ ἐπω-
φελούμενος τὰς ἐν τῇ μηχανικῇ σπουδὰς αὐτοῦ, ἃς
πρῶτον ἐφήρμοσε κατὰ τὰ δεινοπαθήματα τοῦ 1870, ὅτε
τῆς πατρίδος αὐτοῦ σφαιραζούσης ὑπὸ τὸ πέλμα τῶν
γερμανῶν οὐσάρων διωργάνου μετὰ τοῦ μεγάλου φι-
λοπάτριδος, τοῦ ἀοιδίμου Γαμβέτα, τὰ τῆς ἐθνικῆς
ἀμύνης καὶ ἐπειρᾶτο διὰ τῆς ἐρρωμένης ἀντιστάσεως ἐν
ταῖς ἐπαρχίαις νὰ ὑποβοηθήσῃ τὸ ἔργον τοῦ ἀειμνήστου
Θιέρσου, περιερχομένου τὰς εὐρωπαϊκὰς αὐλὰς καὶ ζη-
τούντος τὴν μεσολάβησιν αὐτῶν ὑπὲρ τῆς τλήμονος χώ-
ρας, πέρυσιν μὲν, ἀρχομένου τοῦ μαΐου, ἐπεσκέπτετο τὰ
Βόσγια καὶ ἐπετήρει τὰ ἐκεῖ ὁχυρώματα, δι' ὧν δύνατῃ
ἔσται ἡ ἀποσόβησις τοῦ κινδύνου εἰσελάσεως, καίπερ
ἐκλιπόντων ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου τούτου τοῦ Εὐ-
γενοῦς Φρειδερίκου καὶ τοῦ Φρειδερίκου Καρόλου, νῦν δὲ
δραττόμενος τῆς εὐκαιρίας τῶν κοινοβουλευτικῶν δια-
κοπῶν, ἐπισκέπτεται τὰ κατὰ μῆκος τῶν νοτιοανατολι-
κῶν μεθoriῶν ὁχυρώματα καὶ ἰδία τὰ περὶ τὴν Νίκαιαν
τὰ ἀποσβούντα τὴν ἐξ Ἰταλίας ἐπιδρομὴν. Ἡ τοῦ κ.
Φρεσινὲ τοιαύτη ἐπιμεμελημένη ἐργασία, ἀπαξ ἔτι τεκ-
μηριοῦσα τὸ λυσitteλὲς τῆς ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν στρα-
τιωτικῶν διαμονῆς αὐτοῦ, καίπερ πολιτικοῦ, ὑποδει-
κνύει ὅτι οἱ ἐν Παρισίοις ἥκιστα καθυστεροῦσι τῶν ὁμό-
ρων κρατῶν καὶ πασῶν ἐν γένει τῶν μεγάλων ἐν Εὐ-
ρώπῃ δυνάμεων ἐν τῷ ἔργῳ τῆς στρατιωτικῆς συντά-